

ЗАКОН

за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 86, 105 и 108 от 2006 г.;
Решение № 7 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм. и доп.,
бр. 41, 52, 59, 108 и 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 12, 23, 74 и 95 от 2009 г.;
бр. 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 77 и 99 от 2011 г. и бр. 54 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 5, т. 8 думите „извършване на работа” и „извършване на работата” се заменят съответно с „извършване на оценка или работа” и „извършване на оценката или работата”.

§ 2. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 се създава т. 3:

„3. безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за подобрене на нает или предоставен за ползване актив.”

2. В ал. 4:

а) точка 2 се изменя така:

„2. безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за ремонт на нает или предоставен за ползване актив;”

б) точка 3 се отменя.

§ 3. В чл. 10, ал. 1 се създава т. 4:

„4. преобразуване на бюджетни организации, държавни или общински предприятия, в резултат на което новообразуваните организации или предприятия са универсални правоприменици на преобразуваните.”

§ 4. В чл. 13, ал. 4, т. 8 думите „извършване на работа” и „извършване на работата” се заменят съответно с „извършване на оценка или работа” и „извършване на оценката или работата”.

§ 5. В чл. 23 се създават ал. 4 и 5:

„(4) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем или предоставяне за ползване на превозни средства, която е различна от краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на превозни средства на данъчно незадължено лице, е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(5) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем или предоставяне за ползване на плавателен съд, която е различна от краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на плавателен съд за развлекателни и за спортни цели или за лични нужди на данъчно незадължено лице, независимо от ал. 4, е мястото, където плавателният съд за развлечение фактически е предоставен на разположение на получателя по доставката, когато тази услуга фактически се предоставя от доставчика от мястото му на стопанска дейност или от постоянен обект, разположен на това място.“

§ 6. В чл. 25, ал. 3 т. 6 се изменя така:

„6. датата на фактическото връщане на актива с подобрението от държател/ползвател при прекратяване на договора за наем или преустановяване ползването на актива, когато подобрението не е предвидено като условие и/или задължение по договора.“

§ 7. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 изречение второ се изменя така:

„Не се смятат за възнаграждение по доставка всякакви плащания на неустойки и лихви с обезщетителен характер.“

2. В ал. 6 се създават изречения второ и трето:

„Левовата равностойност на валутата може да бъде определена по последния обменен курс, публикуван от Европейската централна банка към момента, в който данъкът става изискуем. Конвертирането между валути, различни от еврото, се извършва, като се използва обменният курс на всяка от тези валути към еврото.“

3. В ал. 7 думите „датата, на която данъкът е станал изискуем“ се заменят с „датата на възникване на данъчното събитие за нея“.

§ 8. В чл. 27 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 т. 3 се отменя.

2. Създава се ал. 4:

„(4) При доставки по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, когато възнаграждението е определено изцяло или

частично в стоки или услуги (плащането се извършва изцяло или частично в стоки или услуги), към датата на възникване на данъчното събитие:

1. за доставката от концедента към концесионера данъчната основа е договореното възнаграждение, включително определеното в стоки или услуги, при спазване изискванията на чл. 26, ал. 2, 3, 4 и 5; възнаграждението, определено в стоки или услуги, е равно на размера на договорената инвестиция, без компенсацията, когато такава е дължима от концедента на концесионера съгласно договора за концесия;

2. за доставката от концесионера към концедента данъчната основа е равна на данъчната основа при придобиването или на себестойността на предоставената стока, а в случаите, когато стоката е внесена - на данъчната основа при вноса ѝ или на направените преки разходи, свързани с извършване на предоставената услуга, а ако не може да бъде определена по този ред, данъчната основа е пазарната стойност на предоставената стока или услуга.“

§ 9. В чл. 50 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Алинея 1 не се прилага, когато по реда на чл. 79, ал. 8 е упражнено право на данъчен кредит или е извършена корекция.“

§ 10. В чл. 51 се създава ал. 6:

„(6) При доставка с непрекъснато изпълнение на стоки по чл. 7, ал. 1-4 с продължителност за период, по-дълъг от един календарен месец, данъчното събитие настъпва в края на всеки календарен месец, като за календарния месец на прекратяване на доставките данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките.“

§ 11. В чл. 52 се създава ал. 4:

„(4) При доставки по чл. 51, ал. 6 данъчната основа за всеки календарен месец се определя пропорционално на броя на дните, включени в съответния календарен месец, спрямо общия брой на дните на изпълнение на доставката, включително дните от месеца на прекратяване на доставките.“

§ 12. В чл. 58 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. зъбни протези, внасяни от зъболекари или зъботехници, човешки органи, тъкани и клетки, кръв, кръвни съставки и кърма;“.

2. В ал. 14 т. 14 се изменя така:

„14. внасят документация с изключение на таксови и други подобни марки, доказващи плащане на такси в трети държави;”.

§ 13. В чл. 70 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 т. 4 и 5 се изменят така:

„4. е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил;

5. стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, включително за резервни части, комплектовка, горивни и смазочни материали;“.

2. В ал. 2 се създава т. 5:

„5. превозните средства по ал. 1, т. 4 и стоките или услугите по ал. 1, т. 5 се използват и за дейности, различни от посочените в т. 1-4, в случаите, когато една или повече от изброените в т. 1-4 дейности са основна дейност за лицето; в тези случаи правото на приспадане на данъчен кредит е налице от началото на месеца, следващ месеца, за който е изпълнено изискването за основна дейност.”

3. В ал. 3 т. 3 и 4 се изменят така:

„3. стоките или услугите, използвани при безвъзмездно извършване на услуга от държател/ползвател за ремонт на нает или предоставен за ползване актив;

4. стоките или услугите, използвани при безвъзмездно извършване на услуга от държател/ползвател за подобрието на нает или предоставен за ползване актив, когато подобрието не е предвидено като условие и/ или задължение по договора;”.

§ 14. В чл. 73, ал. 4, т. 3 думите „по чл. 50, т. 2” се заменят с „по чл. 50, ал. 1, т. 2”.

§ 15. В чл. 74 се правят следните изменения:

1. В ал. 2, т. 3 думите „седем дни” се заменят с „45 дни”.

2. В ал. 3, т. 6 думите „седем дни” се заменят с „45 дни”.

§ 16. В чл. 75, ал. 3 думите „седмия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 17. В чл. 76, ал. 2, т. 4 думите „7 дни” се заменят с „45 дни”.

§ 18. В чл. 77, ал. 3 думите „седмия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 19. В чл. 79 ал. 8 се изменя така:

„(8) Регистрирано лице, което не е приспаднало или частично е приспаднало данъчен кредит за произведения, закупени, придобити или внесени от него стоки или услуги и впоследствие ги използва само за извършване на облагаеми доставки по чл. 69, може да упражни право на данъчен кредит или да коригира (увеличи) размера на ползвания частичен данъчен кредит по ред и в размер, определени с правилника за прилагане на закона.”

§ 20. В чл. 80, ал. 2 т. 2 се изменя така:

„2. унищожаване, липса или брак, причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина или по вина на лицето, което използва стоката;”.

§ 21. В чл. 101, ал. 7 думите „по ал. 5” се заменят с „по ал. 6”.

§ 22. В чл. 102, ал. 3 се правят следните изменения:

1. Точка 1 се изменя така:

„1. за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е било подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която е регистрирано от органа по приходите;”.

2. Точка 2 се изменя така:

„2. за периода от изтичането на срока, в който е следвало да бъде издаден актът за регистрация, ако лицето е било подало заявлението за регистрация в срок, до датата, на която са отпаднали основанията за регистрация.”

§ 23. В чл. 103, ал. 2 думите „7 дни” се заменят с „45 дни”.

§ 24. В чл. 111 ал. 3 се изменя така:

„(3) Данъкът по ал. 1 се включва в резултата за последния данъчен период, като декларирането се извършва по реда и в срока по чл. 125.”

§ 25. В глава единадесета се създава чл. 111а:

„Общи положения

Чл. 111а. (1) Документирането на доставките с място на изпълнение на територията на страната се извършва по реда на тази глава.

(2) Документирането на доставки с място на изпълнение на територията на друга държава членка се извършва по реда на тази глава,

когато данъкът за доставката е изискуем от получателя и доставчикът е лице, за което са изпълнени едновременно следните условия:

1. лицето е установило независимата си икономическа дейност на територията на страната или има постоянен обект на територията на страната, от който е извършена доставката, или при липса на такова установяване или такъв обект - има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. лицето не е установено в държавата членка, на чиято територия е мястото на изпълнение на доставката, или неговият постоянен обект в тази държава членка не взема участие в доставката.

(3) Документирането на доставка на стоки или услуги с място на изпълнение на територията на трета страна или територия се извършва по реда на тази глава, когато доставчикът е установил независимата си икономическа дейност на територията на страната или има постоянен обект на територията на страната, от който е извършена доставката, или при липса на такова установяване или на такъв обект - има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната.

(4) В случаите, когато фактурата или известието към фактурата се издават от лицето, на което се доставят стоките или услугите (самофактуриране по чл. 113, ал. 11), ал. 2 не се прилага.

(5) Доставчикът не прилага ал. 1 за доставки с място на изпълнение на територията на страната, когато данъкът е изискуем от получателя и доставчикът е лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. лицето не е установило независимата си икономическа дейност на територията на страната или неговият постоянен обект на територията на страната не взема участие в доставката, или при липса на такова установяване или такъв обект - няма постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. лицето е установено в друга държава членка или има постоянен обект в друга държава членка, от който е извършена доставката.”

§ 26. В чл. 113 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 и 9 думата „фактури” се заменя с „фактури и известия към фактури”.

2. Алинея 11 се изменя така:

„(11) Фактура или известие към фактура от името и за сметка на данъчно задълженото лице – доставчик, може да издава и получателят по доставката, ако има предварително споразумение между двете страни и при

условие че е налице процедура за приемане на всяка фактура или известие към фактура от данъчно задълженото лице, доставящо стоките или услугите.”

3. Създават се ал. 12 и 13:

„(12) Електронни фактури и електронни известия към фактури се считат за издадени на датата, на която доставчикът или друго лице, действащо от негово име, предостави фактурите и известията към фактурите, така че да могат да бъдат получени от клиента.

(13) За две или повече извършени доставки на стоки или услуги, данъкът за които става изискуем през един и същ данъчен период, може да се издаде сборна фактура. Сборната фактура задължително съдържа реквизитите по чл. 114, ал. 1, т. 9-15 за всяка отделна доставка, отразена в сборната фактура, и се издава не по-късно от последния ден на месеца, през който данъкът за доставките е станал изискуем, а при вътреобщностни доставки – в срока по ал. 5.”

§ 27. В чл. 114 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4, изречение второ думите „посочва изрично, че данъкът е изискуем от получателя” се заменят с „вписва „обратно начисляване”.

2. Алинея 6 се изменя така:

„(6) Всяко данъчно задължено лице по избран от него начин осигурява от момента на издаването им до края на периода на съхранението им автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурите и известията към фактурите, издадени от него или от негово име, както и на получените от него фактури и известия към фактури, независимо от това, дали са на хартиен носител или в електронна форма.“

3. Създават се ал. 7-11:

„(7) Фактурата може да не съдържа реквизитите по ал. 1, т. 12, 14 и 15, когато сумата на данъчната основа и данъкът не превишават 100 евро или тяхната равностойност в левове, с изключение на документиране на доставките с място на изпълнение на територията на друга държава членка, на вътреобщностни доставки и на дистанционни продажби на стоки.

(8) В случаите по чл. 111а, ал. 3 издадената от данъчно задълженото лице – доставчик, фактура може да не съдържа реквизитите по ал. 1, т. 12 и 13.

(9) Документирането на доставките с електронни фактури и електронни известия към фактури се извършва, при условие че такова документиране се приема от получателя. Приемането се извършва в писмена форма (официално или не) или мълчаливо – чрез обработка или плащане на фактурите и известията към фактурите.

(10) Гарантирането на автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата или известието към фактурата се осигуряват чрез какъвто и да е контрол на стопанската дейност, при който се установява надеждна одитна следа, свързваща фактурата или известието към фактурата и доставката на стоки или услуги или чрез друга технология, или процедура.

(11) Освен чрез контрола на стопанската дейност по ал. 10 автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на електронна фактура и електронно известие към фактура се осигуряват чрез следните примерни технологии:

1. квалифициран електронен подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис, или

2. електронен обмен на данни.”

§ 28. В чл. 115 се създава ал. 7:

„(7) Известието към фактура може да не съдържа реквизитите по чл. 114, ал. 1, т. 12, 14 и 15, освен когато се документират доставките с място на изпълнение на територията на държава членка, вътреобщностните доставки и дистанционните продажби на стоки.”

§ 29. В чл. 120 ал. 5 се изменя така:

„(5) Електронният регистър по ал. 3 и отчетът за извършените през данъчния период покупки по ал. 4 се съставят най-късно в последния ден на данъчния период.”

§ 30. В чл. 121, ал. 2 се правят следните изменения и допълнения:

1. Думата „ненарушеността” се заменя с „целостта”.

2. Създава се изречение второ:

„Когато данъчните документи се съхраняват чрез електронни средства, в срока по ал. 1 данъчно задължените лица съхраняват и данните, осигуряващи автентичността на произхода и целостта на тяхното съдържание.”

§ 31. Член 122 се изменя така:

“Право на достъп до данъчни документи, съхранявани с помощта на електронни средства

Чл. 122. Когато данъчно задълженото лице съхранява с помощта на електронни средства, гарантиращи онлайн достъп до електронни фактури и електронни известия към фактури, издадени или получени от него, лицето е длъжно да осигури електронен (онлайн) достъп до съхраняваните данни на:

1. компетентните органи по приходите - когато лицето е установено на територията на страната, както и когато лицето не е установено на територията на страната, но данъкът за доставката е дължим в България;

2. компетентните органи на държавата членка, където данъкът е дължим – когато лицето е установено на територията на страната, а данъкът за доставката е дължим в друга държава членка.”

§ 32. В чл. 130 се създава ал. 4:

„(4) За целите на ал. 3 размерът на авансовото плащане по втората доставка е равен на данъчната основа на доставката с по-ранна дата на данъчното събитие, увеличена с данъка по този закон.“

§ 33. В чл. 132, ал. 4 думите „14-ия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 34. В чл. 142 ал. 1 се изменя така:

„(1) Данъкът за доставката на обща туристическа услуга се начислява с издаване на протокол, а във фактурата и известието към нея се вписва „режим на облагане на маржа – туристически услуги“.”

§ 35. Член 148 се изменя така:

„Чл. 148. (1) Във фактурата и в известието към фактурата дилърът вписва „режим на облагане на маржа – стоки втора употреба” или „режим на облагане на маржа – произведения на изкуството” или „режим на облагане на маржа – предмети за колекции и антикварни предмети”.

(2) Документирането и отчитането на доставката на стоки по специалния ред на облагане на маржа се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”

§ 36. В чл. 176 се създава т. 6:

„6. не представи или не осигури достъп до издадени или съставени от него оригинални счетоводни документи, изискани от органа по приходите, освен ако документите са загубени или унищожени, за което лицето е уведомило органите по приходите.”

§ 37. В чл. 176а, ал. 1, т. 2 думите „в качеството си на физически лица” се заличават.

§ 38. В чл. 177, ал. 1 думите „друго регистрирано лице” се заменят с „друго лице”.

§ 39. В чл. 179 думите „Регистрирано по този закон лице” се заменят с „Лице”.

§ 40. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 18 изречение трето се заличава;

б) създава се т. 18а:

„18а. „Основна дейност” по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 5 е дейността на регистрираното лице, когато общата стойност на извършените от лицето доставки по една или повече от изброените в чл. 70, ал. 2, т. 1-4 дейности представлява повече от 50 на сто от общата стойност на всички изпълнени от лицето доставки през последните 12 месеца преди текущия месец, независимо от това дали са изтекли 12 месеца от регистрацията по този закон.”;

в) в т. 32 се създава изречение второ:

„Създаването на нов актив от държател/ползвател на наетия или предоставен за ползване актив се приравнява на подобрение.”;

г) създават се т. 65 и 66:

„65. „Автентичност на произхода” означава уверение за самоличността на доставчика или на издаващия фактурата/известие то към фактурата от страна на доставчика или от страна на получателя по доставката.

66. „Цялост на съдържанието“ означава, че съдържанието на фактурата и известие то към фактурата не е променено. Форматът на електронна фактура и електронно известие към фактура може да бъде променян.”

2. В § 1а се създава т. 6:

„6. Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране (ОВ, L 189 от 22 юли 2010 г.).“

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 41. Правото за подаване на регистрационен опис по образец за наличните активи към датата на регистрация, което е възникнало към 31 декември 2012 г., но не е упражнено към датата на влизане в сила на този закон и за упражняването му не са изтекли сроковете по чл. 103, ал. 2 или чл. 132, ал. 4, може да се упражни в срок 45 дни от датата на регистрация по този закон.

§ 42. (1) При доставки по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, по които възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или услуги, за които концедентите или концесионерите не са издали фактури и данъкът е станал изискуем през периода 1 януари 2011 г. - 31 декември 2012 г., трябва да начислят данъка в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон.

(2) Правото на данъчен кредит по ал. 1 може да се упражни за данъчния период, през който е издадена фактурата, или в един от следващите 12 данъчни периода.

(3) Алинея 1 се прилага и за неприключилите към датата на влизане в сила на този закон административни и съдебни производства.

(4) Регистрираните лица, спрямо които е налице влязъл в сила индивидуален административен акт, въз основа на който е начислен данък за доставки по ал. 1, могат да издадат фактури по тези доставки и за размера на начисления с акта данък, въз основа на които получателят може да упражни право на приспадане на данъчен кредит. Правото на приспадане на данъчен кредит се упражнява в срока по ал. 2.

(5) Концедентите по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, по които възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или в услуги, могат да упражнят правото си на приспадане на данъчен кредит в 6-месечен срок от влизането в сила на този закон за получените доставки на стоки и/или услуги през периода 1 януари 2011 г. - 31 декември 2012 г., които са използвани или ще бъдат използвани за доставки по ал. 1 [javascript:top.doccontent_selector.fnNavigate\('чл3_ал5_т1'\);](#) и за които не е упражнено право на данъчен кредит до влизането в сила на този закон.

§ 43. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 73, 80, 82, 86, 95 и 105 от 2006 г., бр. 46, 52, 53, 57, 59, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36, 69 и 98 от 2008 г., бр. 12, 32, 41 и 93 от 2009 г., бр. 15, 94, 98, 100 и 101 от 2010 г., бр. 14, 31, 77 и 99 от 2011 г. и бр. 26, 38 и 40 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 87 се създава ал. 9:

„(9) Регистрираните лица имат право на електронен достъп до данъчно-осигурителната си сметка по ред и начин, определени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.”

2. В чл. 152, ал. 2 думите „дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” се заменят с „дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”.

3. В чл. 169:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Когато длъжникът има няколко публични задължения, установявани от Националната агенция за приходите, които не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, погасява се задължението, на което срокът за плащане изтича най-рано, освен ако в закон не е предвидено друго. Ако срокът за плащане на две или повече публични задължения изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.”;

б) създава се нова ал. 5:

„(5) Алинея 4 не се прилага за вземания по невлязъл в сила акт, освен ако до образуване на изпълнителното дело лицето подаде заявление до компетентната териториална дирекция, че погасява задължението си по този акт или погасяването става чрез прихващане.”;

в) досегашната ал. 5 става ал. 6.

4. В чл. 179 ал. 1 се отменя.

§ 44. Недължимо платени към 31 декември 2012 г. суми за публични задължения, установявани от Националната агенция за приходите, се погасяват по реда на § 43, т. 3, буква „а“, освен ако до влизането в сила на този закон е подадено искане по чл. 129, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

§ 45. За неплатените публични задължения, срокът за плащане на които е изтекъл преди 1 януари 2008 г., § 43, т. 3, буква „а“ от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс се прилага след 1 януари 2014 г.

§ 46. В Кодекса за социално осигуряване (обн., ДВ, бр. 110 от 1999 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2000 г. - бр. 55 от 2000 г.; изм. и доп., бр. 64 от 2000 г., бр. 1, 35 и 41 от 2001 г., бр. 1, 10, 45, 74, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 42, 67, 95, 112 и 114 от 2003 г., бр. 12, 21, 38, 52, 53, 69, 70, 112 и 115 от 2004 г., бр. 38, 39, 76, 102, 103, 104 и 105 от 2005 г., бр. 17, 30, 34, 56, 57, 59 и 68 от 2006 г.; попр., бр. 76 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 80, 82, 95, 102 и 105 от 2006 г., бр. 41, 52, 53, 64, 77, 97, 100, 109 и 113 от 2007 г., бр. 33, 43, 67, 69, 89, 102 и 109 от 2008 г., бр. 23, 25, 35, 41, 42, 93, 95, 99 и 103 от 2009 г., бр. 16, 19, 43, 49, 58, 59, 88, 97, 98 и 100 от 2010 г.; Решение № 7 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 45 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 60, 77 и 100 от 2011 г. и бр. 7, 21, 38, 40, 44 и 58 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 4а ал. 7 се изменя така:

„(7) Осигурителните вноски на лицата по ал. 1 се внасят от работодателя до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.”

2. В чл. 7:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) Осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване за лицата по чл. 4, ал. 1 и 2 се внасят от осигурителите до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който е положен трудът.”;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Върху допълнителни доходи от трудова дейност след срока по ал. 1 осигурителните вноски за месеца, през който е положен трудът, се внасят от осигурителите до 25-о число на месеца, следващ месеца на начисляването или изплащането на доходите.”;

в) алинея 3 се отменя;

г) в ал. 4 и 6 думите „до 10-о число” се заменят с „до 25-о число”;

д) в ал. 8, изречение първо след думата „поотделно” се поставя точка и текстът до края се заличава;

е) в ал. 10 след думата „станции” се поставя точка и текстът до края се заличава;

ж) алинея 11 се изменя така:

„(11) Частта от осигурителните вноски, която е за сметка на осигурените лица съгласно чл. 6, ал. 3, не се удържа от авансовите плащания.”

3. В чл. 9а ал. 3 се изменя така:

„(3) Внасянето на осигурителните вноски по ал. 1 и 2 се извършва по банков път след подадена декларация по ред, определен с наредбата, издадена от министъра на финансите по чл. 5, ал. 6.”

4. Член 111 се отменя.

5. В чл. 113, ал. 1 думите „20 пункта“ се заменят с „10 пункта“.

6. В чл. 159:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Осигурителите и самоосигуряващите се лица внасят осигурителните вноски по ал. 1 по съответната сметка за допълнително задължително пенсионно осигуряване на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.”;

б) досегашната ал. 2 става ал. 3;

в) създават се нови ал. 4 и 5:

„(4) Член 169, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага за осигурителни вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване. При наличие на няколко задължения, които длъжникът не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, той може да заяви кое от тях погасява. Ако не е заявил това, погасява се задължението, на което срокът за плащане изтича най-рано.

(5) При несъответствие между подадените данни за осигурените лица и внесените осигурителни вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване преводите към пенсионноосигурителното дружество се извършват пропорционално на осигурителните вноски за лицата, изчислени съгласно данните по чл. 5, ал. 4, т. 1.”;

г) досегашната ал. 3 става ал. 6;

д) досегашната ал. 6 става ал. 7 и в нея думите „по ал. 3“ се заменят с „по ал. 6”;

е) досегашните ал. 7 и 8 стават съответно ал. 8 и 9.

7. В чл. 355:

а) в ал. 1 думите „на чл. 5, ал. 4, чл. 6, ал. 8, чл. 7, чл. 8, ал. 2, т. 1 и чл. 158“ се заменят с „на чл. 5, ал. 4 и чл. 6, ал. 8“;

б) алинея 3 се отменя.

§ 47. Параграф 46, т. 6 относно чл. 159, ал. 5 от Кодекса за социално осигуряване влиза в сила от 1 юли 2013 г. и се прилага и за осигурителни вноски за допълнително задължително пенсионно осигуряване, срокът за плащане на които е изтекъл преди 1 юли 2013 г.

§ 48. В Закона за здравното осигуряване (обн., ДВ, бр. 70 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 93 и 153 от 1998 г., бр. 62, 65, 67, 69, 110 и 113 от 1999 г., бр. 1 и 64 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 1, 54, 74, 107, 112, 119 и 120 от 2002 г., бр. 8, 50, 107 и 114 от 2003 г., бр. 28, 38, 49, 70, 85 и 111 от 2004 г., бр. 39, 45, 76, 99, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 17, 18, 30, 33, 34, 59, 80, 95 и 105 от 2006 г., бр. 11 от 2007 г.; Решение № 3 на Конституционния съд от 2007 г. - бр. 26 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 31, 46, 53, 59, 97, 100 и 113 от 2007 г., бр. 37, 71 и 110 от 2008 г., бр. 35, 41, 42, 93, 99 и 101 от 2009 г., бр. 19, 26, 43, 49, 58, 59, 62, 96, 97, 98 и 100 от 2010 г., бр. 9, 60, 99 и 100 от 2011 г. и бр. 38 и 60 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 40:

а) в ал. 1:

аа) в т. 1, буква „б”, изречение трето думите „до края” се заменят с „до 25-о число”;

бб) в т. 2, изречение трето думите „до 10-о число” се заменят с „до 25-о число”;

вв) в т. 3, буква „в” думите „до 10-о число” се заменят с „до 25-о число”;

гг) в т. 5, изречение второ думите „едновременно с изплащане на месечното възнаграждение” и „до 10-о число” се заменят съответно с „до 25-о число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят” и с „до 25-о число”;

дд) в т. 7, изречение второ думите „до 10-о число” се заменят с „до 25-о число”;

б) в ал. 5:

аа) в т. 1 думите „до 10-о число” се заменят с „до 25-о число”;

бб) в т. 2 след думите „по реда на т. 1” се добавя „и избрания осигурителен доход”.

2. В чл. 40а, ал. 4 накрая се добавя „след подадена декларация по ред, определен с наредба на министъра на финансите”.

3. Член 41 се изменя така:

„Чл. 41. (1) Осигурителните вноски по този закон се внасят по съответната сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

(2) При наличие на няколко публични задължения самоосигуряващите се лица по чл. 40, ал. 1, т. 2 и ал. 5 могат да заявят по ред, определен с наредба, издадена от министъра на финансите, кои задължения за осигурителни вноски по този закон погасяват. В този случай чл. 169, ал. 4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс не се прилага.“

§ 49. Здравноосигурителните вноски за лицата, които са подали декларация по чл. 40, ал. 5, т. 2 от Закона за здравното осигуряване преди датата на влизане в сила на този закон, се определят върху половината от минималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване. Лицата, които по свой избор желаят да се осигуряват върху осигурителен доход, по-висок от половината от минималния размер на осигурителния доход за самоосигуряващите се лица, определен със Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване, подават нова декларация в срок до 31 януари 2013 г.

§ 50. Параграф 48, т. 3 относно чл. 41, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване се прилага и за неплатени задължения, срокът за плащане на които е изтекъл преди влизането в сила на този закон.

§ 51. В Закона за гарантираните вземания на работниците и служителите при несъстоятелност на работодателя (обн., ДВ, бр. 37 от 2004 г.; изм. и доп., бр. 104 и 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 48, 80 и 105 от 2006 г., бр. 53 от 2007 г., бр. 12 и 32 от 2009 г. и бр. 18 от 2011 г.) в чл. 20 ал. 4 се изменя така:

„(4) Вноските във Фонд „Гарантирани вземания на работниците и служителите“ се внасят едновременно с осигурителните вноски за държавното обществено осигуряване.”

§ 52. В Закона за Националната агенция за приходите (обн., ДВ, бр. 112 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 114 от 2003 г., бр. 105 от 2005 г., бр. 105 от 2006 г., бр. 109 от 2007 г., бр. 12, 32, 42 и 95 от 2009 г., бр. 15, 51, 54, 97, 98 и 99 от 2010 г. и бр. 38 от 2012 г.) в чл. 10 се правят следните изменения:

1. В ал. 2 думите „дирекция „Обжалване на управление на изпълнението” се заменят с „дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“.

2. В ал. 3 думите „дирекциите „Обжалване и управление на изпълнението” се заменят с „дирекциите „Обжалване и данъчно-осигурителна практика”.

§ 53. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 108 и 110 от 2007 г., бр. 69 и 106 от 2008 г., бр. 32, 35 и 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51, 77 и 99 от 2011 г. и бр. 40 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 26:

а) в т. 6 след думата „конфискации“ се поставя запетая и се добавя „включително по чл. 307а от Наказателния кодекс“;

б) създава се т. 12:

„12. разходи за подкуп и/или прикриващи подкуп на длъжностно лице или на чуждо длъжностно лице за престъпление по чл. 301-307 от Наказателния кодекс.“

2. В чл. 27, ал. 1, т. 2 думите „по чл. 26, т. 3, 4, 5, 8 и 10” се заменят с „по чл. 26, т. 3, 4, 5, 6, 8 и 10”.

3. В чл. 60 се създава ал. 7:

„(7) За целите на отписването на данъчни амортизируеми активи и преобразуването на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 66 се приема, че инвестиционните имоти, оценявани последващо по справедлива стойност, са амортизируеми активи за счетоводни цели съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия и се водят в счетоводния амортизационен план.“

4. В чл. 71 ал. 2 се отменя.

5. В чл. 75 ал. 3 се изменя така:

„(3) В случаите по ал. 1 данъчно задълженото лице уведомява писмено компетентния орган по приходите, който предприема действия за промяна на данъчния финансов резултат и на задължението за съответния данъчен период.“

6. В чл. 83:

а) в ал. 1 накрая се добавя „на базата на прогнозна данъчна печалба за текущата година“;

б) в ал. 2, т. 1 числото „200 000“ се заменя с „300 000“;

в) създава се ал. 3:

„(3) Лицата по ал. 2 могат да правят тримесечни авансови вноски по реда на тази глава, като в този случай не се прилага чл. 89.“

7. В чл. 84 думите „формирали данъчна печалба за предходната година“ се заменят с „чиито нетни приходи от продажби за предходната година превишават 3 000 000 лв.“.

8. Член 86 се изменя така:

„Определяне на месечните авансови вноски

Чл. 86. Месечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{МЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{12} \times \text{ДС}, \text{ където:}$$

$AB_{\text{МЕСЕЧНА}}$ е месечната авансова вноска;

ПДП е прогнозната данъчна печалба за текущата година;

ДС е данъчната ставка на корпоративния данък.”

9. Член 87 се изменя така:

„Определяне на тримесечните авансови вноски

Чл. 87. Тримесечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС}, \text{ където:}$$

$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}}$ е тримесечната авансова вноска;

ПДП е прогнозната данъчна печалба за текущата година;

ДС е данъчната ставка на корпоративния данък”.

10. Създава се чл. 87а:

„Деклариране на авансовите вноски

Чл. 87а. (1) Определените по реда на чл. 86 и 87 авансови вноски за текущата календарна година се декларират с годишната данъчна декларация за предходната календарна година.

(2) Определените по реда на чл. 87 тримесечни авансови вноски за текущата календарна година от новоучредено в резултат на преобразуване дружество се декларират с декларация по образец в срока за извършване на първата авансова вноска след преобразуването.”

11. В чл. 88:

а) в наименованието думата „намаляване” се заменя с „промени”;

б) в ал. 1 след думата „намаляване” се добавя „или увеличаване”, а думата „надвишат” се заменя със „се отличават от”;

в) в ал. 2 след думата „намалението” се поставя запетая и се добавя „съответно увеличението”;

г) създава се ал. 3:

„(3) Декларацията по ал. 1 се подава и в случаите на преобразуване по реда на глава деветнадесета, когато е налице промяна в размера на дължимите от приемащото дружество след преобразуването авансови вноски. Декларацията се подава в срока за извършване на първата авансова вноска след преобразуването.”

12. В чл. 89:

а) наименованието се изменя така:

„Лихви при превишение на годишния корпоративен данък над дължимите авансовите вноски”;

б) алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Когато дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от дължимите авансови вноски за съответната година, върху превишението над 20 на сто се дължи лихва.

(2) Сумата, върху която се дължи лихва по ал. 1, се определя по следните формули:

1. за месечните авансови вноски:

$$A = B - (B + 0,2 \times B), \text{ където:}$$

A е сумата, върху която се дължи лихва;

B е дължимият годишен корпоративен данък;

B е общият размер на дължимите месечни авансови вноски за годината;

2. за тримесечните авансови вноски:

$$A = \left(\frac{B}{12} - \left(\frac{B}{9} + 0.2 \times \frac{B}{9} \right) \right) \times 12, \text{ където:}$$

A е сумата, върху която се дължи лихва;

B е дължимият годишен корпоративен данък;

V е общият размер на дължимите тримесечни авансови вноски за първото, второто и третото тримесечие.”;

в) алинея 3 се отменя;

г) алинеи 4 и 5 се изменят така:

„(4) Дължими авансови вноски по смисъла на този член са:

1. авансовите вноски, определени по реда на чл. 86 или 87 - за авансовите вноски преди подаване на декларацията за промени на авансовите вноски по реда на чл. 88;

2. намалените или увеличените авансови вноски, определени с декларацията по чл. 88 - за авансовите вноски след подаване на декларацията за промени по реда на чл. 88.

(5) Лихвата по ал. 1 се определя съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания и се изчислява от 16 април до 31 декември на съответната година, за която се дължат авансовите вноски, а за новоучредено дружество в резултат на преобразуване – от датата, следваща датата, на която първата тримесечна авансова вноска е станала дължима, до 31 декември на годината на преобразуването.”

13. Член 90 се изменя така:

„Внасяне на авансовите вноски

Чл. 90. (1) Месечните авансови вноски се внасят, както следва:

1. за месеците януари, февруари и март - в срок до 15 април на текущата календарна година;

2. за месеците от април до декември - в срок до 15-о число на месеца, за който се отнасят.

(2) Тримесечните авансови вноски за първото и второто тримесечие се внасят до 15-о число на месеца, следващ тримесечието, за което се отнасят, а за третото тримесечие – в срок до 15 декември. За четвъртото тримесечие не се прави тримесечна авансова вноска.”

14. В чл. 118:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) В годината на преобразуването приемащите дружества правят след преобразуването същия вид авансови вноски, както преди преобразуването, а новоучредените дружества правят тримесечни авансови вноски.”;

б) в ал. 2 думите „данъчния финансов резултат на” се заменят с „прогнозната данъчна печалба, определена от”.

15. В чл. 140, ал. 8, изречения първо и второ запетаята и думите „включително при определяне на тримесечните авансови вноски” се заличават.

16. В чл. 147:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) В годината на преобразуването приемащите дружества правят след преобразуването същия вид авансови вноски, както преди преобразуването, а новоучредените дружества правят тримесечни авансови вноски.”;

б) в ал. 2 думите „данъчния финансов резултат” се заменят с „нетните приходи от продажби”.

17. Член 201 се изменя така:

„Деклариране на данъка. Удостоверение за удържан данък върху приходи на чуждестранни лица

Чл. 201. (1) Лицата, задължени да удържат и внасят данък при източника по чл. 194 и 195, декларират дължимия данък за тримесечието с декларация по образец в срок до края на месеца, следващ тримесечието. Декларацията се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е регистриран или подлежи на регистрация платецът на дохода.

(2) Когато платецът на дохода не подлежи на регистрация, данъчната декларация се подава в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите - София.

(3) В случаите, когато платецът на дохода е лице, което не е задължено да удържа и внася данък, декларацията се подава от получателя на дохода.

(4) По искане на заинтересованото лице за внесения по реда на този закон данък върху приходи на чуждестранни юридически лица се издава удостоверение по образец. Удостоверението се издава от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е подадена или подлежи на подаване декларацията по ал. 1.”

18. В чл. 202 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 194, са длъжни да внесат дължимите данъци в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е взето решението за разпределяне на дивиденди или на ликвидационни дялове.

(2) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 195, са длъжни да внесат дължимите данъци в срок до края на месеца, следващ тримесечието на начисляване на дохода.”

19. В чл. 209, ал. 3, т. 3 думите „за които е участвал в разпределението на номиналната стойност на ваучерите” се заменят с „от които за годината преди предходната е получил първа индивидуална квота”.

20. В чл. 211 думите „съответния месец” се заменят с „календарната година”.

21. В чл. 212 думите „съответния месец” се заменят с „календарната година”.

22. В чл. 213:

а) създава се нова ал. 1:

„(1) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 2, буква „а” е сумата от данъчните основи за месеците на календарната година, определени по реда на ал. 2 и 3.”;

б) досегашната ал. 1 става ал. 2 и в нея след думата „разходите” се добавя „за календарния месец”;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея накрая се добавя „за календарния месец”.

23. В чл. 214:

а) създава се нова ал. 1:

„(1) Данъчната основа за определяне на данъка върху разходите по чл. 204, т. 2, буква „б” е сумата от данъчните основи за месеците на календарната година, определени по реда на ал. 2 и 3.”;

б) досегашната ал. 1 става ал. 2 и в нея след думата „разходите” се добавя „за календарния месец”;

в) досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея накрая се добавя „за календарния месец”.

24. В чл. 215:

а) в ал. 1 думите „календарния месец” се заменят с „календарната година”;

б) в ал. 2:

аа) в т. 1 думите „текущия месец” се заменят с „календарната година”;

бб) в т. 2 думите „последните 12 месеца, включително текущия месец” се заменят с „календарната година”;

в) в ал. 3 думата „месеци” се заменя с „години”.

25. В чл. 217, ал. 2, изречение първо думите „до 15-о число на месеца, следващ месеца, в който е начислен разходът” се заменят с „до 31 март на следващата година”, а в изречение второ след думата „дължимия” се добавя „през следващи данъчни периоди”.

26. Член 219 се изменя така:

„Отчетност

Чл. 219. (1) Данъчно задължените лица по тази глава са длъжни да водят подробна отчетност и да съхраняват информация, достатъчни за установяване на задълженията им по този закон от органите по приходите на Националната агенция за приходите.

(2) Данъчно задължените лица са длъжни да водят ежедневен и ежемесечен отчет за получените и изплатените суми за участие в хазартните игри по образци, утвърдени от министъра на финансите.

(3) Алинея 2 не се прилага:

1. за хазартната дейност, посочена в раздел V;

2. за хазартните игри, при които залогът е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга;

3. за хазартните игри, които съгласно Закона за хазарта са осигурени с одобрена от Държавната комисия по хазарта централна компютърна система, включително система за онлайн подаване на информация за формирането и разпределението на печалбите, осигуряваща подаването на информация към сървър на Националната агенция за приходите, като задължително осигуряват онлайн регистрация на всяка транзакция в системата на Националната агенция за приходите.”

27. В глава тридесет и втора наименованието на раздел II се изменя така:

„Данък върху хазартната дейност от тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, включително организирани от разстояние“

28. Членове 220- 225 се изменят така:

„Общи положения

Чл. 220. Хазартните дейности от тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, се облагат с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 221. Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартните игри тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти.

Данъчна основа

Чл. 222. Данъчната основа за определяне на данъка върху хазартната дейност от тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, включително за игрите по този раздел, организирани от разстояние, е стойността на направените залози за всяка игра.

Данъчна ставка

Чл. 223. (1) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност по този раздел е 15 на сто.

(2) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност за игрите по този раздел, организирани от разстояние, е 7 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 224. (1) Данъчно задължените лица декларират данъка по този раздел с подаване на данъчна декларация по образец в срок 7 дни след определянето на резултатите от играта.

(2) Данъчната декларация по ал. 1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията на лицето по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Внасяне на данъка

Чл. 225. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася в срока за декларирането му.“

29. В чл. 226 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъкът се внася в срок до 31 март на следващата календарна година.“

30. В глава тридесет и втора наименованието на раздел III се изменя така:

„Данък върху хазартната дейност от лотарии, томболи и числови лотарийни игри Бинго и Кено, включително организирани от разстояние“

31. Членове 229-233 се изменят така:

„Данъчна основа

Чл. 229. (1) Данъчната основа за определяне на данъка върху хазартната дейност по този раздел е номиналът на залога, посочен в билети, талони, или други удостоверителни знаци за участие в хазартни игри.

(2) Данъчната основа за лотарийните игри – традиционна лотария и числови лотарийни игри Бинго и Кено, организирани от разстояние чрез интернет, са направените залози от регистрирани участници.

Данъчна ставка

Чл. 230. (1) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност по този раздел е 15 на сто.

(2) Данъчната ставка за лотарийните игри – традиционна лотария и числови лотарийни игри Бинго и Кено, организирани от разстояние чрез интернет, е 7 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 231. Данъчно задължените лица декларират данъка по този раздел с подаване на данъчна декларация по образец в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на получаване на удостоверителни знаци за участие в хазартни игри, а за хазартните игри, организирани от разстояние чрез интернет – в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на приключване на играта.

Внасяне на данъка

Чл. 232. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася преди получаване на удостоверителните знаци за участие или осъществяване на вноса им.

(2) Удостоверителните знаци за участие се предоставят на данъчно задължените лица само след представяне на документите за платения данък.

(3) Данъкът върху хазартната дейност за игри по този раздел, организирани от разстояние чрез интернет, се внася в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на приключване на играта.

Възстановяване на данък

Чл. 233. (1) Платеният данък върху неизползваните удостоверителни знаци за участие се възстановява от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията на лицето:

1. след приключване на всеки дял (тираж) на лотарийните игри, или

2. когато лицензът на организатора е прекратен на основание чл. 35, ал. 1, т. 4 от Закона за хазарта.

(2) Данъкът по ал. 1 се възстановява след подаване на искане за възстановяване по реда на чл. 128, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Към искането по ал. 2 се прилагат неизползваните удостоверителни знаци за участие, както и решението на Държавната комисия по хазарта за прекратяване на лиценза в случаите по ал. 1, т. 2.”

32. В чл. 234 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъкът се внася в срок до 31 март на следващата календарна година.”

33. В глава тридесет и втора наименованието на раздел IV се изменя така:

„Данък върху хазартната дейност от игри, организирани от разстояние, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга”

34. Членове 235-237 се изменят така:

„Общи положения

Чл. 235. Хазартната дейност от игри, организирани от разстояние, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 236. Данъчно задължени лица по реда на този раздел са организаторите на хазартните игри, организирани от разстояние, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга.

Данъчна основа

Чл. 237. Данъчната основа за определяне на данъка по този раздел е увеличението на цената на телефонната или друга електронна съобщителна услуга.“

35. Членове 239 и 240 се изменят така:

„Деклариране на направените залози и данъка

Чл. 239. (1) Организаторът на хазартната игра декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до

10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

(2) Операторът на телефонната или друга електронна съобщителна услуга декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

Внасяне на данъка

Чл. 240. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се удържа и внася от оператора на телефонната или друга електронна съобщителна услуга в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите.

(2) Операторът на телефонната или друга електронна съобщителна услуга е длъжен да се увери, че организаторът на хазартната игра е получил разрешение от Държавната комисия по хазарта, и да представи пред териториалната дирекция на Националната агенция за приходите договора, въз основа на който приема залозите, с вписана клауза за увеличението в цената на телефонната или друга електронна съобщителна услуга.“

36. В чл. 241 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъкът се внася от организатора на хазартната игра в срок до 31 март на следващата календарна година.“

37. В глава тридесет и втора наименованието на раздел V се изменя така:

„Данък върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино, включително организирани от разстояние“

38. Членове 242-247 се изменят така:

„Общи положения

Чл. 242. Хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино, включително организирани от разстояние, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 243. Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартни игри по чл. 242.

Определяне на данъка

Чл. 244. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се определя за вписаните в удостоверението за издаден лиценз:

1. игрални автомати и/или виртуални игрални автомати в игрална зала, съответно всяко игрално място от тях;

2. игрални маси и/или виртуални игрални маси и игрални автомати и/или виртуални игрални автомати в игрално казино, съответно всяко игрално място от тях.

Размер на данъка

Чл. 245. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел е в размер, както следва:

1. за игрален автомат и/или виртуален игрален автомат в игрална зала и игрално казино, съответно всяко игрално място от него - 500 лв. на тримесечие;

2. за рулетка и/или виртуална рулетка с максимален брой до 10 едновременни игрални сесии в казино за игрална маса - 22 000 лв. на тримесечие за всяка игрална маса;

3. за друго игрално оборудване и/или друго виртуално игрално оборудване с максимален брой до 5 едновременни игрални сесии в казино - 5000 лв. на тримесечие за всяко игрално оборудване;

4. за игри в игрално казино, за които се събират такси и комисиони за участие - 15 на сто от събраните такси и комисиони за съответното тримесечие.

(2) За тримесечията преди издаване и след отнемане на лиценза за организиране на хазартни игри със съответното игрално оборудване данък по ал. 1, т. 1 не се дължи.

(3) Данъкът по ал. 1, т. 1 се дължи в пълен размер за тримесечието, в което е издаден или е отнет лицензът за организиране на хазартни игри със съответното игрално оборудване.

(4) В случаите по чл. 40 от Закона за хазарта данъкът по ал. 1, т. 1-3 се дължи в пълен размер за тримесечието, в което е спряна или възобновена дейността.

Деклариране на данъка

Чл. 246. (1) Данъчно задължените лица декларират данъка по този раздел с подаване на данъчна декларация по образец в срок до 15-о число на месеца, следващ тримесечието.

(2) Данъчната декларация по ал. 1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията на лицето.

Внасяне на данъка

Чл. 247. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася в сроковете за декларирането му.“

39. Член 249 се изменя така:

„Данъчна основа

Чл. 249. Данъчната основа за определяне на данъка върху приходите са приходите на бюджетното предприятие от сделки по чл. 1 от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, начислени през съответната година.”

40. Член 253 се изменя така:

„Внасяне на данъка

Чл. 253. Данъкът върху приходите се внася в срок до 31 март на следващата година.”

41. В чл. 257, ал. 2 думите „календарния месец” се заменят с „календарната година”.

42. В чл. 260 думите „ежемесечно в срок до края на следващия месец” се заменят с „в срок до 31 март на следващата година.”

43. В чл. 277а се създава ал. 3:

„(3) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна, които не отговарят на условията и реда за отпечатване на ваучери за храна, определени с наредбата по чл. 209, ал. 6, се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените ваучери за храна, но не по-малко от 2000 лв.”

44. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създават т. 65-68:

„65. „Длъжностно лице” и „чуждо длъжностно лице” за целите на чл. 26, т. 12 са тези по смисъла на чл. 93, т. 1 и 15 от Наказателния кодекс.

66. „Дата на спиране на дейност от организатор на хазартни игри” за данъчни цели е датата, на която данъчно задълженото лице е предало удостоверението си за издаден лиценз на съхранение в Държавната комисия по хазарта.

67. „Дата на възобновяване на дейност от организатор на хазартни игри” за данъчни цели е датата, следваща датата, на която данъчно задълженото лице е получило удостоверението си за издаден лиценз от Държавната комисия по хазарта.

68. „Игрална сесия“ е тази по смисъла на § 1, т. 24 от Допълнителната разпоредба на Закона за хазарта.”

§ 54. Лицата, внесли през четвъртото тримесечие на 2012 г. данък при източника по чл. 194 и 195 от Закона за корпоративното подоходно облагане, и лицата, начислили през четвъртото тримесечие на 2012 г. доход по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане, подават декларация по образец по реда, предвиден в глава двадесет и шеста от Закона за корпоративното подоходно облагане към 31 декември 2012 г.

§ 55. По реда на глава двадесет и шеста от Закона за корпоративното подоходно облагане се декларират дължимите данъци след 1 януари 2013 г., включително данъците, дължими, но невнесени към 31 декември 2012 г. За данъците, дължими, но невнесени към 31 декември 2012 г., срокът за подаване на декларацията по чл. 201, ал. 1 от Закона за корпоративното подоходно облагане е 31 юли 2013 г.

§ 56. С годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане за 2012 г. се декларират дължимите авансови вноски за корпоративния данък за 2013 г.

§ 57. Данъчните ставки, предвидени в § 53, т. 25 относно чл. 223, ал. 2 и в т. 27 относно чл. 230, ал. 2, се прилагат след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. До постановяване на положително решение от Европейската комисия се прилагат данъчните ставки на данъка върху хазартната дейност по съответния раздел.

§ 58. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г. и бр. 40 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 11 се създава ал. 5:

„(5) Доходът по чл. 38, ал. 13 се смята за придобит към датата на начисляването на лихвата.”

2. В чл. 13, ал. 1 т. 8 се отменя.

3. В чл. 33, ал. 6 се създава т. 10:

„10. данъчната стойност на имуществото към момента на заличаването на едноличния търговец от търговския регистър – в случаите на заличаване на едноличен търговец, когато имуществото на предприятието е преминало към физическото лице – собственик.”

4. В чл. 35, т. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „с изключение на лихвите по чл. 38, ал. 13”.

5. В чл. 38 се създават ал. 13 и 14:

„(13) С окончателен данък се облага брутната сума на придобитите от местни физически лица доходи от лихви по влогове и депозити в търговски банки.

(14) Не се облагат с окончателен данък доходите от лихви по разплащателни сметки в търговски банки и в клонове на чуждестранни банки, установени в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство.“

6. В чл. 42, ал. 8 думите „до края” се заменят с „до 25-о число”.

7. В чл. 45:

а) създава се нова ал. 8:

„(8) Служебните бележки по ал. 4 и 7 се издават при поискване от лицето, придобило дохода, а когато лицето не е поискало издаването им – в срок до 15 април на следващата година.”;

б) досегашната ал. 8 става ал. 9.

8. В чл. 46, ал. 1 думите „чл. 38, ал. 5, 8, 10-12” се заменят с „чл. 38, ал. 5, 8, 10 и 11”.

9. В чл. 50, ал. 1, т. 3 думите „по чл. 38, ал. 8” се заменят с „по чл. 38, ал. 5, т. 2, ал. 8 и ал. 13”.

10. В глава единадесета наименованието на раздел II се изменя така:

„Декларация за дължими данъци”

11. Членове 55-57 се изменят така:

„Задължение за подаване на декларацията за дължими данъци

Чл. 55. (1) Предприятията и самоосигуряващите се лица - платци на доходи, задължени да удържат и внасят данъци по реда на този закон, подават декларация по образец за дължимите данъци.

(2) Когато платецът на дохода не е предприятие или самоосигуряващо се лице, декларацията по ал. 1 се подава от лицето, придобило дохода.

(3) В декларацията по ал. 1 не се посочва удържаният данък за доходи от трудови правоотношения, за които се подава информация по реда на чл. 73, ал. 6.

Срок за подаване на декларацията за дължими данъци

Чл. 56. Декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава в сроковете за внасяне на дължимите данъци.

Място на подаване на декларацията за дължими данъци

Чл. 57. Декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, в която подлежат на внасяне дължимите данъци.“

12. В чл. 65:

а) в ал. 1 думите „чл. 38, ал. 10 и 12“ се заменят с „чл. 38, ал. 10, 12 и 13“ и думите „следващ месеца“ се заменят със „следващ тримесечието“;

б) в ал. 2 и 3 думите „следващ месеца“ се заменят със „следващ тримесечието“;

в) в ал. 4 след думите „в срок до края на месеца“ се добавя „следващ тримесечието“;

г) в ал. 7 думите „следващ месеца“ се заменят със „следващ тримесечието“;

д) алинея 9 се отменя;

е) в ал. 10 думите „следващ месеца“ се заменят със „следващ тримесечието“;

ж) алинеи 11 и 12 се изменят така:

„(11) Данъкът, който работодателят е задължен да удържа по чл. 42, се внася до 25-о число на месеца, следващ месеца, през който данъкът е удържан или през който са направени частичните плащания в случаите по чл. 42, ал. 6. Работодателят по основното трудово правоотношение внася данъка по чл. 49, ал. 5 в срок до 25 февруари на следващата година.

(12) Данъкът, който предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи, са задължени да удържат по чл. 43, ал. 4 и чл. 44, ал. 4, се внася в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиване на дохода, като за доходи, придобити през четвъртото тримесечие на данъчната година, не се удържа и внася авансов данък.”

13. В чл. 67:

а) в ал. 1 думите „до 15-о число“ се заменят с „в срок до края“;

б) в ал. 2 думите „чл. 44“ се заменят с „чл. 44, ал. 3“;

в) в ал. 3 думите „до 15-о число“ се заменят с „в срок до края“.

14. В чл. 73:

а) алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платци на доходи, изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи:

1. по чл. 10, ал. 1, т. 3, 4 и 6, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа;

2. по глава шеста, подлежащи на облагане с окончателен данък, с изключение на подлежащите на деклариране по реда на чл. 142, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;

3. от прехвърляне на права или имущество, с изключение на тези по чл. 13, ал. 1, т. 3;

4. по чл. 13, ал. 1, т. 3, 7, 9, 20, 21 и 24 в случаите, когато годишният размер на съответния доход, изплатен на физическо лице, превишава 5000 лв.

(2) При преобразуване или прехвърляне на предприятие справката по ал. 1 се изготвя от правоприемника.”;

б) в ал. 3 се създава изречение второ:

„В случаите на продажба, замяна или друго възмездно прехвърляне на права или имущество по чл. 33, ал. 3 доходите се включват в справката по ал. 1 за данъчната година на прехвърлянето.”;

в) в ал. 5 числото „10” се заменя с „5”.

15. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 57:

„57. „Данъчна стойност” за целите на чл. 33, ал. 6, т. 10 е тази по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане.”

§ 59. Доходите от дейността на физическите лица, регистрирани като тютюнопроизводители и земеделски производители, включително извършващите дейност като еднолични търговци, за производство на непреработена растителна и животинска продукция, с изключение на доходите от производство на декоративна растителност, изплатени през 2012 г. под формата на държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския фонд за развитие на селските райони и от държавния бюджет, не се включват в облагаемия доход по чл. 26 и 29 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица и не подлежат на облагане с данък, когато са за 2009 г. или за предходни години. Тези доходи се декларират в годишната данъчна декларация по чл. 50 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за 2012 г.

§ 60. Внесеният през четвъртото тримесечие на 2012 г. окончателен данък за начислени/изплатени доходи на чуждестранни лица по глава шеста от Закона за данъците върху доходите на физическите лица се декларира в сроковете и по реда на раздел II от глава единадесета на Закона за данъците върху доходите на физическите лица към 31 декември 2012 г.

§ 61. По реда на раздел II от глава единадесета на Закона за данъците върху доходите на физическите лица се декларират и данъците, дължими за доходи, начислени/изплатени до 31 декември 2012 г., подлежащи на внасяне след 1 януари 2013 г., както и данъците, дължими, но невнесени към 31 декември 2012 г. За данъците, дължими, но невнесени към 31 декември 2012 г., срокът за подаване на декларацията по чл. 55, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица е 31 юли 2013 г.

§ 62. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2005 г., бр. 30, 34, 63, 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 и 109 от 2007 г., бр. 36 и 106 от 2008 г., бр. 6, 24, 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г. и бр. 54 от 2012 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 32:

а) в ал. 1, т. 3 и 4 числото „630” се заменя с „645”;

б) в ал. 7 числото „685” се заменя със „710”;

в) в ал. 8 числото „600” се заменя с „645”;

г) в ал. 9 числото „685” се заменя със „710”.

2. В чл. 33, ал. 3 думите „по ал. 1” се заменят с „по ал. 1, т. 1-4”.

3. В чл. 57а се създава ал. 7:

„(7) Лицата по ал. 1, т. 2, които продават природен газ, използван само за моторно гориво, не подлежат на задължителна регистрация по този закон.“

4. В чл. 84, ал. 6 се създават т. 17-21:

„17. основание за недължимост на акциза;

18. уникален идентификатор на контролна точка;

19. номер на транзакция;

20. административен референтен код на е-АД;

21. дата и час на извеждане на стоките от данъчния склад.”

5. В чл. 85, ал. 2 се създава т. 8:

„8. основание за недължимост на акциза.”

6. В чл. 86 се създават ал. 5 и 6:

„(5) В случаите по чл. 21, ал. 1, т. 13, когато документите, доказващи вътреобщностната доставка на акцизните стоки, са получени в срок до подаване на акцизната декларация, се издава кредитно известие към регистрирания електронен акцизен данъчен документ, в което се посочва основанието за недължимост на акциза и се включва в данъчния период на издадения регистриран електронен акцизен данъчен документ.

(6) В случаите по чл. 21, ал. 1, т. 13, когато документите, доказващи вътреобщностната доставка на акцизните стоки, са получени след срока по ал. 5, но в срок до подаване на акцизната декларация за следващия данъчен период, се издава кредитно известие към регистрирания електронен акцизен данъчен документ, в което се посочва основанието за недължимост на акциза и се включва в периода, следващ данъчния период на издадения регистриран електронен акцизен данъчен документ.“

§ 63. В Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (ДВ, бр. 54 от 2012 г.), в § 78 думите „извършващи дейности с природен газ” се заличават.

§ 64. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 98 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 102 и 105 от 2005 г., бр. 33, 63, 105 и 108 от 2006 г., бр. 57 от 2007 г., бр. 50, 69 и 106 от 2008 г., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г. и бр. 19, 34 и 99 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3 ал. 2 се изменя така:

„(2) Счетоводните документи, които постъпват в предприятията на чужд език, се придружават с превод на български език на съдържанието на отразените в тях стопански операции, с изключение на документите, които са данъчни документи по смисъла на чл. 112, ал. 1, т. 1 и 2 от Закона за данък върху добавената стойност.”

2. В § 1а от Допълнителните разпоредби се създава т. 4:

„4. Директива 2010/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране на данък върху добавената стойност (ОВ, L 189/1 от 22 юли 2010 г.).”

§ 65. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28, 61, 93 и 101 от 2002 г., бр. 8, 31, 67 и 71 от 2003 г., бр. 37 от 2004 г., бр. 19, 31, 39, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 33, 34, 59, 63, 80, 84, 86 и 105 от 2006 г., бр. 25, 52, 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., бр. 23, 24, 42 и 93 от 2009 г., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г. и бр. 21 от 2012 г.), в чл. 77м се създава ал. 3:

„(3) Фондът се освобождава от заплащане на корпоративен данък за дейностите по компенсирание на инвеститорите.”

§ 66. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г., с изключение на § 62, т. 2, 3 и 5 и § 63, които влизат в сила от деня на обнародването на този закон в „Държавен вестник“, и § 62, т. 4 и 6, които влизат в сила от 1 април 2013 г.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 2012 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност

Направените предложения за изменение и допълнение на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) са във връзка с необходимостта от хармонизиране на българското данъчно законодателство с изискванията на европейските директиви и решения на Съда на Европейските общности в областта на косвеното облагане, както и с прецизиране на разпоредбите, които създават затруднения при практическото прилагане на закона.

Промени във връзка с изискванията на Директива 2008/8/ЕО на Съвета от 2008 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на мястото на доставката на услуги, като от 1 януари 2013 г. се променя мястото на изпълнение на доставка на услуги по отдаване под наем или предоставяне за ползване на превозни средства на данъчно незадължено лице.

Промени във връзка с изискванията на Директива 2010/45/ЕО на Съвета относно общата система на данъка върху добавената стойност.

С предложените промени се определят условията и правилата за фактуриране на доставките с цел ясно да се разграничи държавата членка, чиито правила за фактуриране се прилагат. Предлагат се изменения по отношение на някои изисквания относно информацията, която да се посочва във фактурите, за да се постигне по-ефикасен данъчен контрол и равнопоставено третиране на трансграничните и националните доставки, както и относно електронното фактуриране. Фактурите на хартиен носител и електронните фактури следва да се третират равнопоставено независимо от избора на данъчно задълженото лице. Предвидено е задължение за гарантиране на автентичност, цялост и четливост на фактурите. Автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата и известието към фактурата се осигуряват чрез какъвто и да е контрол на стопанската дейност, при който се установява надеждна одитна следа. Автентичността и целостта на електронните фактури може да бъдат осигурени чрез използване на определени съществуващи технологии, като например електронен обмен на данни и усъвършенствани електронни подписи. При съхраняването на фактури с помощта на електронни средства, гарантиращи онлайн достъп до съответните данни, за целите на контрола данъчно задълженото лице следва да осигури онлайн достъп на компетентните органи на държавата членка, в която е установено, а когато ДДС е дължим в друга държава членка - на компетентните органи на последната.

Във връзка с това са предложени и съответните промени в Закона за счетоводството относно фактурирането на стопанските операции.

Промени във връзка с писмо на Европейската комисия EU Pilot 2781/11 за несъответствия на разпоредби в закона с Директива 2006/112/ЕС.

Във връзка с писмо на Европейската комисия EU Pilot 2781/11 за несъответствия на разпоредби в закона с Директива 2006/112/ЕС със законопроекта се предлага промяна, която възстановява правната уредба, действаща преди датата на присъединяването ни към ЕС, по отношение на правото на приспадане на данъчен кредит при доставки на мотоциклети и леки автомобили. Правната уредба, в сила от 1 януари 2007 г., ограничава това право на приспадане за посочените доставки.

Промени, свързани с прецизиране на разпоредби и редакционни промени във връзка с възникнали затруднения при практическото прилагане на закона.

Направено е предложение за изменение, с което безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за подобрене на нает или предоставен за ползване актив е приравнено на възмездна облагаема доставка. Със законопроекта се предлага създаване на разпоредба за определяне на данъчна основа при доставки по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, когато възнаграждението е определено изцяло или частично в стоки или услуги (плащането се извършва изцяло или частично в стоки или услуги).

Законопроектът предвижда, че не е налице доставка при извършване на преобразуване (апорт) на бюджетни, държавни или общински предприятия. Предвидена е промяна за удължаване на срока от 7 на 45 дни за подаване на опис за наличните активи към датата на регистрация. Предложено е изменение, което дава право на лицата, които не са приспаднали данъчен кредит за стоките и услугите, които при придобиването им са били предназначени за извършване на освободени доставки или за дейности извън независимата икономическа дейност, да могат да приспаднат данъчен кредит, в случай че променят предназначението на стоките и услугите и ги използват за облагаеми доставки.

Със законопроекта се предлага изменение, свързано с предотвратяване на злоупотреби с ДДС, когато доставчиците са нерегистрирани по ЗДДС лица. За отстраняване на възникнали в практиката затруднения са предложени някои редакционни и технически промени.

Промени в други данъчни закони:

Със Заключителните разпоредби на законопроекта се предлагат промени в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Кодекса за социално осигуряване, Закона за корпоративното подоходно облагане, Закона за данъците върху доходите на физическите лица, Закона за акцизите и данъчните складове, Закона за счетоводството, Закона за здравното осигуряване и Закона за публичното предлагане на ценни книжа.

Промените в Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Кодекса за социалното осигуряване, Закона за здравното осигуряване и част от промените в Закона за корпоративното подоходно облагане и в Закона за данъците върху доходите на физическите лица са свързани с проекта за намаляване на банковите сметки на НАП и кодовете за вид плащане, индивидуализиращи вида на данъка или задължителната осигурителна вноска. Целта на промените е съществено намаляване разходите на задължените лица за такси, свързани с банковите преводи за заплащане на публични задължения, предимно на данъци и осигуровки. Намаляването на грешките, допускани от задължените лица и търговските банки, произтичащи от многобройните кодове за вид плащане и различните банкови сметки за данъци и осигуровки, е полено както за администрацията, така и за клиентите на НАП, което от своя страна води до намаляване на заявленията за корекция, подавани от лицата при допуснати от тях неточности, и до намаляване на платежните документи за поправяне на некоректни плащания.

В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), Кодекса за социалното осигуряване (КСО) и Закона за здравното осигуряване (ЗЗО):

Предлага се да бъде променен редът на погасяване на публичните задължения в чл. 169 от ДОПК, когато длъжникът не е в състояние да погаси всички задължения. Въвежда се поредност на погасяването по реда на настъпване на падежа на задължението, без значение на начина на установяването му – чрез декларация или издаден от администрацията акт. При повече задължения с един и същ падеж те се погасяват съразмерно.

Запазва се досегашният ред за погасяване на осигурителните вноски за задължително допълнително пенсионно осигуряване, като те ще се събират в отделна сметка с оглед на техния капиталов характер и запазване правата на осигурените лица.

По отношение на здравноосигурителните вноски се дава възможност на лицата да заявят кое от задълженията си погасяват с оглед запазване на правата им за ползване на здравни услуги.

Законопроектът обхваща само събираните от НАП вземания за данъци и задължителни осигурителни вноски преди образуване на изпълнително производство. След образуване на изпълнително дело по отношение на събираните публични вземания, включително и от други

взискатели, агенцията ще събира публичните вземания по отделна набирателна сметка.

Поради възприетия в ДОПК принцип на предварителното изпълнение на актовете, за да бъдат избегнати проблеми в практическото прилагане по отношение на подлежащи на изпълнение, но оспорени актове, е предложено принципът на погасяване на най-старото задължение да не се прилага по невлезли в сила актове. Предварителното изпълнение на същите следва да се осъществи чрез заплащането им в хода на принудителното изпълнение по особената набирателна сметка. Ако лицето желае доброволно да изпълни акта, то следва да заяви това преди образуването на изпълнителното дело.

Друг нов момент, който се предлага с проекта, е намаляването на лихвената тежест, касаеща събирането на задължителните осигурителни вноски. Промяната е насочена към уеднаквяване на административните режими в областта на данъчното облагане и задължителното осигуряване. Към момента режимите за двата основни вида публични вземания са различни, като дължимата лихва за непогасени в срок задължения за задължителни осигурителни вноски е с десет процентни пункта по-висока от тази за задълженията за данъци. Така чрез предложеното изменение на КСО се постига еднакво третиране на публичните задължения, което ще доведе до намаляване на лихвите, свързани с общата данъчно-осигурителна тежест, и до облекчаване на бизнес средата.

Същевременно предложените в ЗКПО и ЗДДФЛ промени са свързани с намаляване на административната тежест за бизнеса и гражданите. Значително се облекчава режимът на деклариране и внасяне на корпоративни данъци и данъци върху доходите на физическите лица. Предложен е нов ред за определяне и внасяне на авансовите вноски за корпоративния данък. Предвидени са промени и във връзка с приетия нов Закон за хазарта, в сила от 1 юли 2012 г.

Предложенията за промени в законодателството ще доведат и до намаляване на разходите за администриране на данъците от приходната администрация.

В Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО):

Със законопроекта се предлага авансовите вноски за корпоративен данък да се определят на базата на прогнозна данъчна печалба, декларирана от данъчно задължените лица, без да се вземат предвид данъчните им печалби от предходни години.

Предвижда се данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година не превишават 300 000 лв., да не правят авансови вноски за корпоративен данък. Съгласно сега действащата разпоредба авансови вноски не правят лицата с нетни приходи от продажби до 200 000 лв. Предоставена е възможност тези лица да могат по свое желание да правят тримесечни авансови вноски.

Предлага се данъчно задължените лица, чиито нетни приходи от продажби за предходната година са в диапазона между 300 000 лв. и 3 000 000 лв., да правят тримесечни авансови вноски за корпоративен данък, а тези, чиито нетни приходи от продажби за предходната година превишават 3 000 000 лв., да правят месечни авансови вноски.

Съгласно друга промяна данъчно задължените лица ще декларират авансовите вноски за периода от януари до декември на текущата календарна година заедно с подаване на годишната данъчна декларация за предходната календарна година.

Месечните авансови вноски за месеците януари, февруари и март ще се внасят в срок до 15 април на текущата календарна година, а за месеците от април до декември авансовите вноски ще се внасят в срок до 15-о число на месеца, за който се отнасят.

Тримесечните вноски за първото и второто тримесечие ще се внасят в срок до 15-о число на месеца, следващ тримесечието, а за третото тримесечие срокът за внасяне на авансовата вноска е 15 декември. Запазва се досегашният ред за четвъртото тримесечие да не се прави авансова вноска.

Със законопроекта се предлага данъкът върху разходите да стане годишен данък и да се внася еднократно в срок до 31 март на следващата година. Съгласно сега действащата разпоредба данъкът върху разходите е месечен данък и се внася ежемесечно до 15 число на месеца, следващ месеца, в който е начислен разходът.

Във връзка с приетия нов Закон за хазарта, в сила от 1 юли 2012 г., са предвидени промени в разпоредбите, уреждащи данъка върху хазартната дейност, включително регламентиране облагането на дейността, извършвана от организаторите на хазартни игри от разстояние. С промяната се цели съответствие на данъчния закон с новия Закон за хазарта, усъвършенстване

на данъчното законодателство, регламентиращо облагането на дейността, извършвана от организаторите на хазартни игри, и улесняване на практическото прилагане както от страна на данъчно задължените лица, така и от страна на приходната администрация.

За хазартните игри (лотарии, томболи, числови лотарийни игри Бинго и Кено, тото, лото и игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти) се запазва ставката 15 на сто и се въвежда намалена ставка 7 на сто, когато игрите са организирани от разстояние. Въвеждането на намалена ставка за игрите от разстояние е съобразено с международната конкуренция в сектора, както и с това, предлагането и потреблението на хазартни услуги да бъде запазено на територията на страната. Намалената ставка ще може да се прилага след постановяване на положително решение от ЕК за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. За игрите в игрално казино, за които се събира такса или комисиона за участие, данъкът върху хазартната дейност е в размер 15 на сто върху събраните такси и комисиони.

Законопроектът предвижда данъкът върху приходите на бюджетните предприятия да стане годишен данък и да се внася еднократно в срок до 31 март на следващата година, а не ежесечно, какъвто е досегашният ред.

Данъкът върху дейността от опериране на кораби се предлага да стане годишен данък и да се внася еднократно в срок до 31 март на следващата година. Данъкът върху дейността от опериране на кораби съгласно сега действащия ред се внася ежесечно в срок до края на следващия месец.

Въвежда се нова разпоредба, с която разходите за подкуп изрично се посочват като непризнати за данъчни цели. Това предложение е свързано със задължение на Република България като държава - страна по Конвенцията на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие за борба с подкупването на чужди длъжностни лица в международните търговски сделки, да приведе законодателството си в съответствие с разпоредбите на конвенцията и с Препоръките от 2009 г. за по-нататъшна борба с подкупването чрез въвеждането на изрична забрана за признаване на подкупите като разходи за данъчни цели.

Създава се нова административнонаказателна разпоредба, с която се предвиждат санкции за неспазване на условията и реда за отпечатване на ваучери за храна – необходимите реквизити, срок и др., както и техническа промяна в условията за издаване/отнемане на разрешенията за осъществяване на дейност като оператор на ваучери за храна.

Направени са и предложения за други промени, свързани с прецизиране текстовете на закона.

В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ):

Промените могат да бъдат обособени в три основни групи.

Първата група предложения са насочени към отстраняване на съществуващи законодателни пропуски и внасят яснота при практическото прилагане на закона.

Законопроектът предвижда правила за определяне цената на придобиване при продажба или замяна на недвижимото имущество в случаите на заличаване на едноличен търговец, когато имуществото на предприятието е преминало към физическото лице - собственик. Във връзка с това е предложено въвеждане в ЗДДФЛ на понятието „данъчна стойност” на имуществото, идентично с това в ЗКПО.

Въвежда се срок за издаване на образците на служебните бележки за придобити доходи по извънтрудови правоотношения във връзка с влязлата в сила от 1 януари 2012 г. глоба за неиздаване на такава бележка от страна на платците на доходи.

Предвижда се значително стесняване обема на информацията, която данъчно задължените лица предоставят в НАП, с оглед намаляване на административната тежест за данъчно задължените лица при декларирането. Например предложено е в справката, която се подава от предприятията и самоосигуряващите се лица - платци на доходи, за изплатените от тях през годината доходи на физически лица, да се въведе праг от 5000 лв. по отношение на изплатените доходи от разпореждане с финансови инструменти, от допълнително доброволно осигуряване, получени след придобиване право на допълнителна пенсия, доходите от лихви по депозити в чуждестранни банки, лихвите от държавни и общински облигации, от печалби от хазартни игри, изплатените доходи от рента и аренда. В този смисъл предприятията – платци на дохода, не следва да подават справка към НАП, освен в случаите, когато изплатените доходи надхвърлят 5000 лв. Това значително улеснява платците на доходи, доколкото физическите лица, получили този вид доходи над посочения размер, ще бъдат много по-малко.

Втората група предложения са свързани с ограничаване обхвата на необлагаемите доходи. Предвижда се доходите от лихви по влогове и депозити в търговски банки и в клонове на чуждестранни банки, установени в държава - членка на Европейския съюз, или в друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, да бъдат изключени от обхвата на необлагаемите доходи и от 1 януари 2013 г. тези доходи да станат облагаеми.

Доходът от лихви по влогове и депозити ще се счита за придобит към датата на начисляване на лихвата. Брунтата сума на доходите от лихви ще се облага с окончателен данък в размер 10 на сто. Данъкът ще се удържа и внася от търговските банки в срок до края на месеца, следващ тримесечието на начисляване на лихвата.

Третата група предложения са направени във връзка с основната насока на промените в ЗДДФЛ, а именно - намаляването на административната тежест на данъчно задължените лица. Те са ориентирани изцяло към облекчаване на данъчно задължените лица по отношение на декларирането и внасянето на данъци. Предложено е окончателните данъци върху доходите на чуждестранни и местни физически лица от източник в България и в чужбина да се внасят на тримесечие, вместо ежемесечно, както досега.

Предвижда се и улеснение на данъчно задължените лица по отношение на сроковете и механизма за внасяне на данъка, като е предложено да се изравнят сроковете за внасяне на авансовия данък за доходите от извънтрудови правоотношения, от наем и друга стопанска дейност, независимо от статута на платеща на дохода. Съгласно сега действащите разпоредби има разлика в зависимост от това, чие е задължението за внасяне на данъка: когато задължението е на платеща на доходите, срокът за внасяне на авансовия данък е до 10-о число на следващия месец, а когато задължението за внасяне е на получателя на дохода, срокът е до 15-о число на месеца, следващ тримесечието на придобиването на дохода, като за 4-ото тримесечие авансов данък не се внася. С предложението се въвежда еднакъв ред на доходите от един и същ вид.

Предложени са и някои технически промени, които са във връзка с основните предложения.

В Закона за акцизите и данъчните складове (ЗАДС):

Предвижда се промяна в акцизните ставки във връзка с поетите ангажименти за поетапно повишаване на акцизите върху горивата до достигане на минималните нива на облагане в ЕС.

Отпада задължението по чл. 33, ал. 3 от ЗАДС при прилагане на намалените акцизни ставки върху природен газ и въглища, използвани за отопление, тези енергийни продукти да се придружават от документа съгласно приложение № 14а към Правилника за прилагане на ЗАДС. По този начин ще се намали административната тежест за лицата, които извършват дейности с тези енергийни продукти.

Предлага се да отпадне задължението за регистрация по реда на чл. 57а, ал. 1, т. 2 от закона на лицата, които продават природен газ само за моторно гориво. Целта е да се облекчат лицата, извършващи дейности по

продажби на природен газ единствено за моторно гориво, като по този начин те ще закупуват енергийния продукт с платен акциз.

Създава се допълнителен реквизит в данъчния документ по чл. 85 от закона, в който да се вписват законовите основания за недължимост на акциза, което ще доведе до по-голяма яснота при прилагането на правната уредба за целите на освобождаването от облагане с акциз.

Във връзка с разработването от Агенция „Митници“ на интегрирана информационна система, която обхваща движението и контрола на всички акцизни стоки, т.нар. Българска акцизна централизирана информационна система (БАЦИС), се допълват реквизитите на акцизния данъчен документ по чл. 84, ал. 6.

Предложени са две нови разпоредби в чл. 86 във връзка с документиранието на вътреобщностните доставки на акцизни стоки с оглед прилагането на реда за освобождаване от облагане с акциз при движение на енергийни продукти до територията на друга държава членка.

Промяната в § 78 от Преходните и заключителните разпоредби на ЗАДС (ДВ, бр. 54 от 2012 г.) е с цел да се поясни, че определеният преходен период се отнася до всички лица по чл. 57а, ал. 1, т. 2 и 3 от закона.

В Закона за счетоводството:

Предвижда се постъпилите на чужд език в предприятията данъчни документи по смисъла на ЗДДС да се изключат от общите изисквания за задължителен превод на български език. Промяната произтича от въвеждането на Директива 2010/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране на данък върху добавената стойност (ОВ, L 189/1 от 22 юли 2010 г.).

В Закона за публичното предлагане на ценни книжа:

Със законопроекта е предложена промяна и в Закона за публичното предлагане на ценни книжа, съгласно която Фондът за компенсиране на инвеститорите се освобождава от заплащане на корпоративен данък за дейностите по компенсиране на инвеститорите. Предложението за промяна е породено от правния статут, нормативно регламентирани функции и цели, за които Фондът за компенсиране на инвеститорите е създаден.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)